

- ΙΖ'. Συνδικὸν Δαμάσου ἐπισκόπου Ῥώμης κατὰ Ἀπολλιναρίου καὶ Τιμοθέου γραφέν. 797.
- ΙΗ'. Ἐτερον συνδικὸν τοῦ αὐτοῦ, σχεδιασθὲν κατὰ διαφόρων αἱρέσεων. 800.
- ΙΘ'. Περὶ ἀναστάσεως Μαξίμου· καὶ ὡς Ἰουστίνῳ ἡ μήτηρ Οὐαλεντινιανοῦ, πράγματα παρεῖχεν Ἀμβροσίῳ τῷ ἐπισκόπῳ Μεδιολάνων· καὶ ὡς ἐστασίασε δι' αὐτὸν ὁ λαός. Καὶ περὶ Κλεοθούλου τοῦ ὑπογραμματοῦς. 804.
- Κ'. Περὶ Γρατιανοῦ, ὡς δόλῳ ἀνῆρέθη ὑπὸ Ἀνδραγαθίου· καὶ ὡς Οὐαλεντινιανός, ὁ νέος τὸν τύραννον δεδοικώς, εἰς Ἰλλυριοὺς ἤκεν. 805.
- ΚΑ'. Ὡς Θεοδόσιος ἀμαχεῖ τοῦ τυράννου περιεγένετο· καὶ περὶ τῆς φήμης τῶν Ἀρειανῶν καὶ περὶ Συμμάχου τοῦ φιλοσόφου, ὡς συμπαθείας ἤξιώτο. 808.
- ΚΒ'. Περὶ τῶν αἰσχυρῶν συνθηκῶν, ἃς περιεῖλε τῆς Ῥώμης ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος. 812.
- ΚΓ'. Περὶ τῆς ἰσαγγέλου πολιτείας Ἀρσενίου τοῦ μεγάλου· ὃς τῶν βασιλέων διδάσκαλος πρότερον ἦν. 813.
- ΚΔ'. Περὶ τῆς τῶν ἐπισκόπων διαδοχῆς· καὶ περὶ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ πάλιν γενομένης παραχῆς διὰ Φλαβιανόν, Παυλίνου τελευτήσαντος· καὶ ὡς χρόνῳ πολλῷ σπουδῇ τοῦ βασιλέως καὶ Θεοφίλου τοῦ Ἀλεξανδρείας, ὁ τῆς τοσαύτης Ἐκκλησίας θόρυβος κατηνύσθη, εἰς ὁμόνοιαν τοῦ λαοῦ ἐλθόντος. 816.
- ΚΕ'. Περὶ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενομένης στάσεως διὰ τὴν κατάλυσιν τῶν εἰδωλικῶν νεῶν· καὶ περὶ τῆς εἰς τοῦτο σπουδῆς Θεοφίλου τοῦ Ἀλεξανδρείας ἐπισκόπου. 821.
- ΚΓ'. Ὡς λυομένου τοῦ ναοῦ τοῦ Σαράπιδος, γράμματα ἱερογλυφικὰ εὑρήνται ἐν σταυροειδεῖ σημείῳ, ζώην ἐπερχομένην μνηύοντα· καὶ ὡς Θεόφιλος τὴν πλάνην τῶν εἰδωλῶν ὑπέδειξε, καὶ τὸ ξόανον τοῦ Σαράπιδος ἀξίνη διέλυεν. 825.
- ΚΖ'. Περὶ τοῖς ἐν διαφόροις ἔθνεσι στάσεσι ὑπὲρ τῶν εἰδωλικῶν βωμῶν· καὶ περὶ Μαρκέλλου τοῦ ἐπισκόπου Ἀμασείας, ὅση σπουδῇ ἐχρήσατο κατὰ τῶν εἰδωλικῶν νεῶν, καὶ ὡς τέλει μαρτυρίου ἐχρήσατο. 829.
- ΚΗ'. Ὡς Νεκτάριος πρῶτος ἀφείλε τὸν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις ἐκ παλαιοῦ τεταγμένον ἐπὶ τῆς μετανόας πρεσβύτερον· καὶ περὶ τρόπου καὶ τόπου τῶν μετανοούντων ἐν τῇ Ῥωμικῇ Ἐκκλησίᾳ. 833.
- ΚΘ'. Ὡς καὶ ἐν ταῖς αἱρέσεσι πολλὰ αὐθις ὑπενέοντο διαιρέσεις· καὶ ὅτι Θεοδόσιος μόνον Εὐνόμιον ὑπερώρισε· καὶ οἷος ἦν τὸ ἦθος Εὐνόμιος· καὶ ὡς ἐν Καππαδοκίᾳ τῇ πατρίδι γενόμενος ἐτελεύτα. 837.
- Λ'. Περὶ τῆς τῶν Εὐνομιανῶν καὶ Μακεδονιανῶν καὶ Ἀρειανῶν εἰς πολλὰ διαιρέσεως· καὶ ἐκ ποίων αἰτιῶν τούτων ἕκαστοι κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων διέστησαν. 840.
- ΛΑ'. Ὡς καὶ Ναυατιανοὶ πρὸς ἀλλήλους στασιάσαντες διὰ τὴν τοῦ Πάσχα ζήτησιν, ἑτέρων συνεστήσαντο αἵρεσιν τὴν τῶν Σαββατιανῶν λεγομένην. 845.
- ΛΒ'. Ἐπίκρισις καὶ διαλογισμὸς τοῦ συγγραφέως περὶ τῆς τοῦ Πάσχα ἑορτῆς· καὶ περὶ τῶν Τεσσαρεσκαίδεκατιστῶν, καὶ τῶν Μοντανιστῶν, ὅπως τὸ Πάσχα τελοῦσιν. 848.
- ΛΓ'. Ὅτι τοῖς παλαιοῖς ἔθει ἀρχαίῳ μᾶλλον ἢ νόμῳ ἐτελεῖτο ἐκ παραδόσεως ἢ τοῦ Πάσχα ἑορτῇ. 853.
- ΛΔ'. Περὶ τῶν ἐν διαφόροις ἔθνεσι καὶ Ἐκκλησίαις ποικίλων ἔθων· δι' ὧν οὐ πρόσκομμά τι διὰ ταῦτα τῇ καθόλου θρησκείᾳ ἐγένετο ἢ τις διχόνοια καὶ διαιρέσις. 856.
- ΛΕ'. Ὅτι ἐξ ἀρχαίου ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν χρόνων διαφωνοῖαι τινὲς καὶ παρατηρήσεις ἦσαν· τοῖς δὲ οὐ τοσοῦτον ἐμελλε τούτων· ἀλλὰ τὰναγκαῖα καὶ συστατικὰ τῆς πίστεως φυλάττειν μᾶλλον ἐκέλευον. 865.
- ΛΓ'. Περὶ τῆς τῶν Ναυατινῶν διαδοχῆς, περὶ Ἀγαλίου, Μαρκιανοῦ καὶ Σισινίου· καὶ ὅτι ὁ Σισίνιος ἀστεῖός τις καὶ ἡδὺς ἐν ταῖς συνουσίαις ἐγένετο καὶ φιλόκαλος. 869.
- ΛΖ'. Περὶ τοῦ συμβάντος τῷ Αἰγυπτίῳ ποταμῷ Νεῖλῳ· καὶ περὶ τοῦ ξηροειδοῦς ἀστέρος, καὶ τῶν δύο ἀνθρωπομορφῶν τεράτων· καὶ περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς χριστιανῶν θρησκείας. 873.
- ΛΗ'. Περὶ τῆς δι' ἀγχνῆς ἀναιρέσεως Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νέου ὑπὸ Ἀρουαγάστου τοῦ στρατηγοῦ. 877.
- ΛΘ'. Περὶ τῆς ἐν Ἐσπέρῳ Εὐγενίου τυραννίδος· ὡς καὶ τοῦτον ὁ Θεοφίλος ἐτροπώσατο βασιλεὺς, θείων ἀνδρῶν προκαταγγειλάντων τὴν νίκην. 880.
- Μ'. Περὶ τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ γενομένης στάσεως, δι' ἣν Θεοδόσιος ἐπακχισχίλους ἀν-